

קינה אחר הַאָסֶף רבנו יוסף זללה"ה

אֵלֵי צִיּוֹן וְהִילֵלִי, כִּי נָטַל גֹּזֵר חֲכָמֶיךָ
כְּתֹר-תּוֹרָה וְתַפְאֲרָה, נִגְנָז וְנִטְמָן בְּעַפְרֶיךָ
וַיִּלְהָאֵי שְׁפָרָא, שְׁפָרִיָּה דְיוֹסֵף בְּחִיר קְהֵלֶיךָ
אֵיכָה יוּעַם זָהָב, עֲטֻרַת-פָּז כְּסוּהוּ וְרַגְבֶיךָ

סְפָדֵי תּוֹרָה וְקוֹנֵי, עָלֵי שׁוֹקֵד עַל דְּלִתֶיךָ
שְׁקֵדָן אֲשֶׁר לֹא מֵשׁ, מִבֵּין הַמוֹנֵי סְפָרֶיךָ
אוּהַב חֲכָמָה יוֹסֵף דַּעַת, מִבְּאֵר וּמַגְלָה כָּל צְפוּנֶיךָ
אֲזַן וְחָקֵר מִכְמֹנֵי הַתּוֹרָה, בְּקִי נִפְלָא בְּכָל חֲדָרֶיךָ

קוּמִי וְסְפָדֵי קְהֵלָה נְאֻמָּנָה, עָלֵי אוּצֵר כָּל כְּלֵי חֲמֻדָּה
רַבְּנּוּ יוֹסֵף הוּא הַמְּשַׁבֵּיר, וְהַמְּסַבֵּיר בְּכָל שְׂאֵלָה חֲמוּדָה
שְׁבֵר עַל שְׁבֵר וְקוֹל נְהִיָּה, בְּהִלְקַח תַּפְאֲרָתָהּ וְהוֹדָה
אֵין מִי יוֹרָה דַּעַה, וְעַתָּה מִי יִבִּין שְׁמוּעָה
אוּי, מַה הָיָה לָנוּ? אוּי, מַה בָּא עָלֵינוּ? נִפְלָה עֲטֻרַת רֵאשֻׁנוּ

אָבֵן טוֹבָה הָיְתָה בְּרֵאשֻׁנוּ, מִבְּהִיקָה כְּהוֹדָה וְחֲכָמָתָה
רַבְּנּוּ יוֹסֵף הוּא הַשְּׁלִיט, בְּכָל מַעֲיָנֵי תּוֹרָה וּמַחְשָׁבָה
רַבְּנּוּ יוֹסֵף הוּא הַחֲכָם, בְּכָל מְרַחְבֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁקָפָה
רַבְּנּוּ יוֹסֵף הוּא הַרוֹעֶה הַנְּאֻמָּן, לְעַדְרִים צְמֵאֵי דַעַה
רַבְּנּוּ יוֹסֵף הוּא הַמְּמַלֵּא בְּדַעַה וְחֲכָמָה, לְהַכִּין אִמְרֵי בִינָה
דְּלָה וְהַשְׁקָה לְכָל שׁוֹאֵל, מִכָּל מְקוֹם וּמִכָּל פְּנֵה
בְּחֲכָמַת הַתּוֹרָה וּמַחְשַׁבְתָּהּ, וְהַעֲתֵק לְשׁוֹנָה
בֵּין הַמְּצָרִים שְׁבַת מְשׁוּשׁ לְבָנוּ, וְעֵלָה לְמְרוּמָה

אֵיָּה דִין חָכָם, פּוֹתֵר לְכָל שְׂאֵלָה סְבוּכָה
אֵיָּה פִקְחַת מְמַלְחָה, מְשֻׁבָּת רֵיב וּמְדוּן וּמְצָה
אֵיָּה הַגִּיּוֹן יֶשֶׁר וְנֻאָמָן, שׁוֹפֵט וְדָן בְּתַבּוּנָה
אֵיָּה מְשַׁפֵּין שְׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, בְּחֲכָמָה וּבִינָה
וְעַתָּה עֲזֹב עֲמַל עוֹלָם חוֹלְף, לְשַׁפֵּן בְּטוֹבָה צְפוּנָה

יחיד בדורו היה רבנו יוסף, בשקדנות התורה
מפלא בחכמי תורה היה רבנו יוסף, במרחבי התורה
נפש שלמה בדעה היה רבנו יוסף, כהשקפת התורה
גילי אצבעותיו של רבנו יוסף, נתקדשו לתורה
חשיבתו ומחשבתו של רבנו יוסף, על פי התורה
תלמיד הרמב"ם היה רבנו יוסף, לא מש מאהל תורה
קדמון בדעותיו היה רבנו יוסף, מכל חכמי התורה
לא חס ולא חש רבנו יוסף, נדבק בדעה טהורה
עמל ללא לאות רבנו יוסף, זכה לעטרת תפארה
נתינתם הדור ללא רבנו יוסף, בהנטל עטרה

יקדמוהו בשמחה במרומים, חכמים גדולים ונאמנים
רבנו בחיי ורבנו סעדיה, הגדולים והעצומים
יצא לקראתו רבנו משה בר-מימון, גנר החכמים
מקהלות סופרים ונבונים, יקבלוהו בסבב-פנים
יצאו לעמתו ויאמרו: "שלום בואך, ברוך מבנים!"
יושיבוהו עמם במחצתם, בין דעות השלמים
הזוכים ל"מה רב-טובך", הצפונה לנבונים
ופעליו הגדולים והעצומים, לא ישכחו לעולמים

[אב"י — מתלמידי הרב זצ"ל]